

ת"פ 8775/10/15 - רשות המיסים-מע"מ:היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נגד משה פרחי, ב.א. נועה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8775-10-15 רשות המיסים-מע"מ:היחידה
המשפטית לתיקים מיוחדים נ' פרחי ואח'

לפני כבוד השופטת נעה תבור
המאשימה רשות המיסים-מע"מ:היחידה המשפטית
לתיקים מיוחדים
ע"י ב"כ עו"ד לירון וקנין
נגד

הנאשמים 1. משה פרחי
2. ב.א. נועה
ע"י ב"כ עו"ד תמיר סלומון ועו"ד עופר רחמני

גזר - דין

כללי

1. חברת ב.א. נועה בע"מ והנאשם שהיה מנהלה בזמן הרלוונטי, הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין ומסירת ידיעה כוזבת, שבע עבירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975. סך כל התשומות שמקורן ב- 13 חשבוניות פיקטיביות הוא ₪ 10,221,924 והמס בגין הוא ₪ 1,409,921.

כן הורשעו הנאשמים בכך שבמטרה להתחמק ממס פעלו במרמה וקיימו פנקסי חשבונות כוזבים ובכך ביצעו שתי עבירות לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].
העבירות בוצעו בין השנים 2010-2011.

2. בהכרעת הדין שניתנה בתאריך 24.04.18 קבעתי כי את החשבוניות הכוזבות קיבלו הנאשמים מחברת לב אנרגיה בע"מ מבלי שקיבלו את הסחורה כפי המתואר באותן חשבוניות. קבעתי כי במשך תקופה שראשיתה בשנת 2010 ואחריתה בשנת 2011, עסקו הנאשמים באופן שיטתי ומודע בקניית חשבוניות כוזבות וכללו את החשבוניות בספרי החברה על מנת להגדיל במרמה את הוצאות החברה ולהפחית את תשלומי המע"מ.

3. כתב האישום בתיק זה הוא חלק מפרשה גדולה יותר בה נחשפו עבירות פליליות ועבירות מס בהיקף גדול ובהן היתה מעורבות עמוקה של אותה חברת לב אנרגיה בע"מ שמכרה חשבוניות כוזבות בהיקפים עצומים. בגין יתר חלקי הפרשה הוגשו 7 כתבי אישום נוספים חלקם חמורים בהרבה מזה שלפני. עוד יש לדעת כי כתב האישום דן הוגש כארבע שנים לאחר ביצוע העבירות באוקטובר 2015.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה התייחסה לחומרת עבירות המס מושא הרשעת הנאשמים בכלל ובפרט במקרה זה בו מדובר בגזלה במרמה מהקופה הציבורית בהיקף של 1.4 מיליון ₪ והשתמטות ממס בהיקף של 10 מיליון ש"ח. המאשימה ביקשה לראות את שני האישומים מושא ההרשעה כאירוע אחד והפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ולמידת החומרה הגלומה בהן. כן ציינה כי פעמים רבות מבוצעות עבירות המס על ידי אנשים נורמטיביים ואין בכך להפחית מחומרתן אלא דווקא להיפך, להדגיש מה רב הפיתוי לעבור אותן עבירות ומה רבה פגיעתן בשוויון ובחלוקת נטל המס בין האזרחים. התובעת הפנתה לכך שמערכת הטלת המע"מ מבוססת על אמון בעוסקים ומעשי הנאשמים הפרו אמון זה ובכך הזיקו לציבור בכללותו. כן טענה כי בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את מדיניות הענישה הנהוגה, את היקף הנזק לקופת המדינה ואת שאלת הסרת המחדל, האופן השיטתי בו בוצעו העבירות, הקושי בגילוי העבירות ומאמץ הרב המושקע על ידי רשויות האכיפה בגילוי ובחקירת תיקים מסוג זה. לאחר שהפנתה לפסיקה לגבי מדיניות הענישה הנוהגת עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הולם שבין 18 ועד 40 חודשי מאסר בפועל וכן קנס בסכום ניכר ומאסר על תנאי. לשם השלמות הגישה התובעת שני גזרי דין בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה, תוך ציון העובדה כי קיים חסיון לגבי אחד מפסקי הדין והוא תלוי ועומד בפני ערכאת הערעור.

לגישת המאשימה אין מקום לתת משקל משמעותי לשיהוי בהגשת כתב האישום וגם בעניין זה הפנתה לפסיקה. בעניינו של הנאשם בשים לב להיקף הסכום, לתקופה הממושכת בהן בוצעו העבירות, אי לקיחת אחריות ובעיקר בשים לב לאי הסרת המחדל, עתרה המאשימה לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס משמעותי. באשר לנאשמת, מאחר ושוב איננה פעילה, ביקשה להסתפק בקנס סמלי.

5. ב"כ הנאשמים ביקש מבית המשפט לנקוט במידת הרחמים תוך שהפנה לציטוטים מהספרות וממקורות תנכיים. הסנגור ביקש להתייחס למעשי הנאשמים באופן מידתי ביחס לשני עדי התביעה שהעידו נגדו - בני לוי ועד המדינה, אשר בסופו של יום לא נתנו את הדין על מעשיהם. לשיטת הסנגור מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול ויורצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל (לתמיכה הגיש טבלת פסיקה). הסנגור ביקש ליתן משקל משמעותי לקולה לשיהוי הבלתי מוסבר בהגשת כתב האישום ולעינוי הדין שהסב לנאשם סבל רב. כן ביקש שלא לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההוכחות לאור זיכוי מחלק מהחשבוניות. עוד הוסיף שחלק מן החשבוניות כללו סחורה אמיתית באופן שמשליך על היקף העבירות. הסנגור פרט את מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, נשוי ואב לארבעה קטינים שאף סועד את אביו הנכה. לאחר הטיעונים הגיש הסנגור מסמכים רפואיים לגבי מצבה של אשת הנאשם. לגבי הסרת המחדל הסביר הסנגור כי מתנהל הליך אזרחי במסגרתו הציע הנאשם לשלם סכום שיוכל לעמוד בו אך הליך זה טרם הסתיים. הסנגור אבחן עניינו של הנאשם מעניינם של מעורבים אחרים בפרשה אליהם התייחסה המאשימה בטיעוניה והוסיף כי הנאשם חדל ממעשיו עוד טרם החלה החקירה בעניינו. הסנגור צירף מכתבים חלף עדויות אופי.

6. הנאשם עצמו פנה בבכי ובהתרגשות רבה לבית המשפט וביקש התחשבות בו, בילדיו ובאביו החולה.

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים** - רבות נכתב על חומרתן של עבירות המס ועל הנזק שהן מסבות למדינה ולחברה. עבירות כמו אלו שביצעו הנאשמים פוגעות בקופה הציבורית, משבשות פעילות תקינה במשק, מכבידות בנטל המס על אזרחים שומרי חוק ופוגעות בערך השוויון בנשיאה בנטל המס. הפיתוי בביצוע עבירות אלו רב שכן ביצוען קל וגילויין קשה והרווח הכספי שניתן להפיק עצום ורב. הפיתוי גדול שבעתיים שכן שני הצדדים הישירים לעסקה

הכוזבת נהנים ממנה והקורבן בדמות אוצר המדינה חסר פנים ונטול קול עד כי נדמה כי אין איש נפגע. לא אחת נפסק כי בעבירות כלכליות בכלל, ובעבירות מס בפרט, גובר משקלו של האינטרס הציבורי והצורך בהחמרת הענישה על פני האינטרס האישי של הנאשם, זאת גם אם מדובר בנאשמים שעברם נקי ולאורך השנים התנהלו באופן נורמטיבי, ראו בהקשר זה למשל רע"פ 512/04 **אבו עביד ואח' נ' מדינת ישראל** (15.04.04) וכן רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.02.13) וההפניות שם בפסקה 7. עקרון ההלימה בעבירות מס תורגם ליחס הולם בין היקף סכום השמטת המס שביצע הנאשם לבין העונש שיוטל עליו. בהתייחסו להונאה באמצעות חשבוניות פיקטיביות קבע בית המשפט המחוזי כי לא בכדי כונו חשבוניות אלו בפסיקה אבי אבות הטומאה שכן "**מדובר בנגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת**" (ראו עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (24.4.17)).

8. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים** - העבירות בוצעו על ידי הנאשמים לאורך תקופה בת מספר חודשים. העבירה האחרונה בוצעה אמנם כחודשיים לפני מעצר המעורבים בפרשה אך לא מדובר בפרק זמן משמעותי עד כי ניתן לקבוע כי מדובר בהחלטה מדעת לחדול מביצוע עבירות נוספות. הנאשם עצמו וודאי לא העיד על כך. משך ביצוע העבירות והחזרה עליהן מלמד על כך שלא מדובר בגחמה או במעידה רגעית אלא במהלך מחושב ומתוכנן שרווח בצדו. הנזק המידי שנגרם בגין העבירות הוא נזק לקופה הציבורית בסכום בלתי מבוטל של כ- 1,400,000 ₪. לא היה מניע אחר לביצוע העבירות זולת בצע כסף והפקת רווח קל על חשבון המדינה. אני ערה לטענת הסנגור בכל הקשור למיקומו של הנאשם בפרשה כולה ולמידת חומרת מעשיו. עם זאת, דווקא בנסיבות תיק זה ניתן להשקיף בבירור על פוטנציאל הפגיעה של עבירות אלו וכיצד עבירות מס מתגלגלות לתמונה רחבה יותר של עבריינות ומספקות דלק לתעשייה ענפה יותר של מתן הלוואות בריבית קצוצה ובעקבותיה עבירות סחיטה באיומים. מובן שהנאשם אינו נותן את הדין על מעשיהם של אחרים אך מעשיו משתלבים בגזרה צרה מתוך תמונה פלילית רחבה יותר כך שבמונחי סעיף 40ט(3) לחוק העונשין, הנזק שעלול היה להיגרם, אינו ענין שבתאוריה אלא מציאות ממשית. העובדה שבסופו של יום בני לוי ועד המדינה לא הועמדו לדין, אין בה כדי להשליך על מידת עונשו של הנאשם. מוסד עד המדינה וטובות ההנאה הכרוכות בו ידועים ומוכרים היטב. לגבי בני לוי הוגש כתב אישום וההליכים בעניינו עוכבו על ידי היועמ"ש מטעמים בריאותיים.

9. **מדיניות הענישה - מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מס מסוג אלו שבוצעו על ידי הנאשמים כוללת רכיב מרכזי של מאסר בפועל, על פי רוב מאחורי סורג ובריוח וכן מרכיב של קנס כספי** (רע"פ 7964/13 **רובנישטיין נ' מדינת ישראל** (31.12.13), רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.7.2012); רע"פ 8581/11 **סטיון נ' מדינת ישראל** (30.11.2011); רע"פ 3137/04 **חג' נ' מדינת ישראל**, 18.4.2004)). בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים למקרה למקרה דנן, במובן זה שמדובר במי שקיבל חשבוניות פיקטיביות להבדיל ממי שהוציאן וגובה הסכומים, מעלה כי על פי רוב מושתים מאסרים בפועל לתקופות ממושכות ושיעורן המדויק תלוי בחומרת העבירות שבוצעו ומשך ביצוען, היקף העסקאות, סכום המס שנגרע בעטין מהקופה הציבורית, במידת התחכום והתכנון שנלווה לביצוען ובעיקר בשאלה האם המחדל הוסר אם לאו:

א. רע"פ 3385/13 **דימיטשטיין נ' מדינת ישראל** (29.5.2013): שם הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות בשלושה אישומים: במסגרת האישום הראשון הורשעו המערער וחברה שהיתה בניהולו שבין השנים 2006-2007, במטרה להתחמק מתשלום מס, קיזזו סכומים שהופיעו ב-38 חשבוניות מס פיקטיביות של ספקים בסך כולל של למעלה מחצי מיליון ש"ח. פיקטיביות, במובן שהעסקאות עליהן נסמכו החשבוניות, כלל לא בוצעו. במסגרת האישום השני הורשעו המערער ואותה חברה בכך שלא

הגישו למשיבה דו"חות כספיים לחודשים אוגוסט וספטמבר 2007, למרות שבתקופה זו, ערכו עסקאות בסכום של 662,180 ₪, ולפיכך היה על החברה לשלם מס ערך מוסף בסך של 102,638 ₪. זאת ועוד, החל מחודש אוקטובר 2007, ועד להגשת כתב האישום ביום 30.9.2009, חדלו המערער והחברה כליל מהגשת דו"חות תקופתיים. במסגרת אישום השלישי הורשעו המערער וחברה נוספת שהיתה בבעלותו באי הגשת דוחות לחודשים ספטמבר עד נובמבר 2007, חרף ביצוע עסקאות בסכום כולל של 1,015,192 ₪, אשר בגין הייתה הנאשמת 2 חייבת בתשלום מס ערך מוסף בסך של 157,355 ₪. בנוסף, בתקופה שבין דצמבר 2007 ועד להגשת כתב האישום ביום 30.9.2009, המערער ואותה חברה לא הגישו דו"חות התקופתיים כנדרש על פי החוק. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 6 ל-36 חודשי מאסר ותוך דגש על אי הסרת המחדל גזר על המערער 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסכום של 10,000 ₪ על המערער ועל החברה. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ב. ברע"פ 9415/10, **סולימאני נ' מדינת ישראל** (מיום 22/12/10): נדון עניינו של נאשם, אשר כנגדו הוגשו שני כתבי אישום המייחסים לו עבירות מס שונות בניגוד לחוק מע"מ. סכום המס הכולל אותו לא שילם הנאשם לרשויות מע"מ עמד על שני מיליון ₪ לערך. בית משפט השלום השית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 10,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו, וכן התחייבות עצמית בסך של 50,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על גזר הדין וקבע כי אין מקום להתערב בעונש, אשר ניתן במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע כי לא מצא סטייה מנורמת הענישה המקובלת בעבירות אותן ביצע הנאשם, וכי העונש שהוטל על הנאשם הוא עונש ראוי.

ג. ברע"פ 7779/15 **חברת כץ עבודות צבע בע"מ נ' מדינת ישראל** (31.01.16) - נדחתה בקשת ערעור של המערערים (נאשם וחברה שניהל) שהורשעו בניכוי מס תשומות על סמך חשבוניות כוזבות בסך 1,520,508 ₪. על המערער שלא הסיר את המחדל הושטו 20 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 30,000 ₪ ואילו על החברה הנאשמת נגזר קנס שגובהו 100,000 ₪.

ד. בת"פ 17549-01-17 (שלום - ת"א) **מדינת ישראל נ' לימונדה א.א.נ בע"מ ואח'** (11.04.18) - הורשע נאשם והחברה שהיתה בניהולו ובבעלותו במסגרת הסדר טיעון שבמהלך תקופה של שנה ניכר מס תשומות בסך 1,694,474 ₪ באמצעות 112 חשבוניות כוזבות. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר. בשים לב להודאתו מצד אחד ובאי הסרת המחדל מצד שני גזר בית המשפט על הנאשם 18 חודשי מאסר בנוסף לרכיבים נוספים וכן הטיל קנס על הנאשם בסך 100,000 ₪ ועל החברה בסך 50,000 ₪.

ה. בע"פ 17327-07-17 (מחוז-ת"א) **נמירובסקי נ' מדינת ישראל** (24.01.18) - נדון עניינו של נאשם שניכה מס תשומות ללא אסמכתאות כדין בסך של 1,233,384, לא ניהל פנקסי חשבוניות והוציא 4 חשבוניות כוזבות שסכום המס הנובע מהן עמד על 249,600 ₪. בית המשפט קמא קבע מתחם שנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל. טענת ההגנה באותו ענין היתה כי הנאשם נפל קורבן לאחרים ואף פנה ביוזמתו למשטרה. מועד ביצוע העבירות היה 2011-2012. בית המשפט שלערעור לא מצא להתערב בעונש המאסר אך מצא הקל בגובה הקנס מחמת נסיבות אישיות.

ו. רע"פ 3580/17 **פואז נ' מדינת ישראל** (29.05.17) שם הורשע המערער וחברה בניהולו ב- 24

עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך בסכום כולל של **491,286 ₪**; 16 עבירות של מסירת ידיעה או דו"ח כוזבים; שימוש במרמה ותחבולה וניהול פנקסי חשבונות כוזבים. בנוסף, הורשעו הנאשמים, בתיק אשר צורף, אף בעבירות לפי פקודת מס הכנסה. הנאשם הודה וקיבל אחריות על המעשים, אך המחדל לא הוסר. בית המשפט המחוזי בנצרת אישר הן את מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום: 6 - 24 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה מרתיע וקנס הנע בין 20,000 ל - 80,000 ₪, והן את העונשים אשר נגזרו על הנאשמים: **12 חודשי מאסר לריצוי בפועל** בנוגע לנאשם 2, מאסר מותנה וקנס כספי בסך 40,000 ₪, אשר הוטל על הנאשמים, חברה ובעל מניותיה, יחד ולחוד. בקשת רשות ערעור אשר הוגשה על ידי הנאשמים לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, לאחר שבית המשפט העליון קבע כי המתחם והענישה שנקבעה בעניין זה אינם חורגים מרמת הענישה המקובלת.

ז. ברע"פ 3043/14 **לוגסי נגד מדינת ישראל** (16.6.14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות לפי סעיף 117(ב). הנאשם הוציא **135 חשבוניות פיקטיביות** שהמע"מ עליהן בסך **1,017,636 ₪**. הנאשם מבוגר, סובל משיתוק חלקי וממחלות רקע נוספות. נדון ל- **12 חודשי מאסר** בפועל וקנס של 40,000 ₪.

ח. רע"פ 1929/18 **אריאלי נ' מדינת ישראל** (26.4.18) - 115 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך ועבירות נוספות. עבירות שבוצעו בין השנים 2006 ועד 2008 וכתב אישום שהוגש בתחילת שנת 2012. סכום החשבוניות היה כשני מיליון ₪ וסך המס שנכסה שלא כדין עמד על **281,404 ₪**. מדובר אם כן במספר גדול יותר של עבירות ובתקופה ממושכת יותר, אך בסכומים נמוכים יותר באופן משמעותי. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור על קולת העונש שגזר בימ"ש השלום, קבע מתחם שנע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל וקבע שאין לתת משקל מכריע לחלוף הזמן. על הנאשם נגזרו **10 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪**. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ט. רע"פ 1890/08 **יגרמן נ' מדינת ישראל** (28.10.08) הורשע הנאשם בניכוי מס תשומות בגין חשבוניות פיקטיביות כשקרן המס היתה **כמעט מיליון ₪** והעבירות בוצעו 7 שנים לפני גזר הדין. בימ"ש השלום גזר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 150,000 ₪. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הוחמר ל- **30 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 300,000 ₪**. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

י. רע"פ 1634/10 **סופה שמירה בע"מ נ' מדינת ישראל** (23.6.10) נדון עניינם של נאשמים אשר הורשעו בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין בגין עסקאות שלא בוצעו בשיעור של כ- **850,000 ₪**. על הנאשמים, מנהלי החברה, הוטל עונש של **20 חודשי מאסר בפועל** וקנסות בסך 20,000 ₪ ואילו על החברה נגזר קנס של מיליון ₪. ערעור לבית המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

10. שני הצדדים הציגו לעיוני פסיקה לחיזוק עמדתם העונשית ולשם התרשמות ממדיניות הענישה. פסקי דין רבים מאלו שהוגשו על ידי שני הצדדים אינם ברי השוואה למקרה הנוכחי (ע"פ 17036-05-13 **דרעי נ' מ"י**, התייחס לסכום מס נמוך יותר אך לעשרות רבות של עבירות, חלקן טכניות וחלקן מהותיות שבוצעו לאורך תקופה של שלוש שנים, עפ"ג (מרכז) 30668-04-11 **חסון נ' מדינת ישראל** (19.7.11) הפחית בית המשפט המחוזי עונש של 30 חודשי מאסר לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל בשל מצב נפשי, אך באותו ענין הורשע המערער בין היתר ב- 19 עבירות של הוצאת חשבוניות מבלי שהתחייב לעשות העסקאות המפורטות בהן. עפ"ג (מרכז) 39990-02-15 **מודן נ' מדינת ישראל** (12.5.15) מדובר בסכומי מס זהים למקרה דנן אך ב- 40 עבירות,

מחציתן בנסיבות מחמירות, שבצעו במשך 22 חודשים באמצעות מספר חברות. מנגד גם הסנגור צירף פסיקה שלא ניתן להקיש ממנה לענייננו, כך למשל ע"פ 54708-12-12 **ירון מט נ' מדינת ישראל** (9.5.13), בוצעו העבירות 14 שנים קודם לגזר הדין, תרומתו של הנאשם לחברה היתה יוצאת דופן, המניע לעבירות לא היה בצע כסף. רע"פ 7814/05 **שוב נ' מדינת ישראל** (24.1.06) עוסק בעבירות על פקודת מס הכנסה, עפ"ג 9577-06-13 **מדינת ישראל נ' גלוברמן** (10.7.13), הביע בית המשפט דעתו שצריך היה להחמיר בעונש אלמלא נסיבות אישיות יוצאות דופן בחריגות, בעפ"ג 47301-01-14 **רשות המיסים נ' פ.מ.מ בע"מ** (16.6.14) התייחס בית המשפט המחוזי לנסיבות בהן היתה בעיה לדווח על מע"מ בעסקאות כמו זו שביצעו הנאשמים והמחוקק נדרש לכך רק לאחר ביצוע העבירות, לשיהוי בניהול ההליך משך שנים ארוכות שלא מחמת מעשי הנאשמים ולעמדת המדינה כפי שהובעה לגבי אפשרות מאסר בעבודות שירות. עוד יש לציין כי הקנס הוכפל בערעור לסך של 150,000 ₪.

עם זאת העובדה שחלק מפסקי הדין דומים במידה מסוימת לענייננו ובכל זאת נפסקו עונשים חמורים כדרישת המאשימה או מקלים כדרישת הסנגור, מלמדת כי מתחם העונש ההולם רחב יחסית ושיקול הדעת רב במסגרת העונש ההולם, כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות.

11. בקביעת המתחם נתתי דעתי לגובה הנזק שנגרם לקופת המדינה בשל ביצוע העבירה והוא כ- 1.4 מיליון ₪ אף מבלי לקחת בחשבון שמדובר במס שהיה אמור להיות משולם בשנת 2011.

12. מדובר בעבירות שבוצעו בתכנון ואף במידה מסוימת של תחכום וניסיון להסוואה שכן הנאשמים עשו שימוש בתעודות משלוח שנועדו להסוות את המרמה שביחסים ביניהם ובראשית החקירה אכן ניסה הנאשם להפנות את החוקרים לאותן תעודות כדי לטשטש מעשיו. לא מדובר במעידה חד פעמית אלא בשיטת עבודה שנמשכה במשך חודשים ארוכים כששני הצדדים נהנים מהצגת החשבוניות באופן הנ"ל והניזוקה היא המדינה ואזרחיה שומרי החוק.

13. אני קובעת **שמתחם העונש ההולם** בגין האירוע מושא האישום נע בין **12 חודשי מאסר ל- 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס שבין 70,000 ₪ לבין 140,000 ש"ח.**

העונש המתאים לנאשם

14. **שיהוי בהגשת כתב האישום וחלופי הזמן** - המחוקק ציין באופן מפורש כי חלופי הזמן נשקל בין יתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ואשר יש בהן להשפיע על קביעת העונש בתוך המתחם (סעיף 41א(10) לחוק העונשין, תשל"ז-1977). המדינה הפנתה בטיעוניה לע"פ (ח"י) 8162-12-15 **ר.ז. הפסגה לאחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל** (10.3.16) שם התייחס בית המשפט לשיהוי של שלוש וחצי שנים עד הגשת כתב אישום ולאחר מכן לפרק זמן של 6 שנים בהן נוהל ההליך ובכל זאת לא מצא בחלופי זמן זה נסיבה המצדיקה הימנעות ממאסר בפועל. בתיקי מיסוי לא אחת מגיע שלב הענישה שנים רבות לאחר העבירות עצמן. במקרה דנן אין למדינה הסבר למלוא התקופה שחלפה בין הגשת כתבי האישום הראשונים בפרשה בנובמבר 2011, הגשת סבב שני של כתבי אישום בשנת 2013 וחלופי זמן נוסף עד הגשת כתב האישום הנוכחי רק בשנת 2015. שיקולי המדינה לרבות הקושי בניהול הליכים במקביל נגד מספר רב של מעורבים נסוג מפני עניינו של הנאשם הספציפי. באופן מוחלט עבר פרק זמן ארוך מאז בוצעו העבירות בשנת 2011 ועד גזר הדין בשנת 2018 ונתון זה מהווה נתון משמעותי בעת גזירת הדין. אלמלא חלופי הזמן היתה עמדתה העונשית של המדינה קרובה מאד לעונש ההולם את חומרת המעשים. לצד זאת יש לשים לב לכך שחלק מפרק הזמן שחלף רובץ גם לפתחה של

ההגנה. בשלב ראשון ולאחר הודעות השימוע ביקשו הסנגורים דחיות ודחו את מימוש זכותם חודשים ארוכים. גם לאחר הגשת כתב האישום לבית המשפט ביקשה ההגנה בקשות דחיה מטעמים כאלו ואחרים (ראו החלטות כב' השופט מרגולין יחידי מתאריכים 12.01.16, 10.03.16, 26.06.16, 09.10.16 והחלטת סגן הנשיא כב' השופט עוזיאל מתאריך 17.11.16). בסופו של יום רק בתאריך 18.04.17 הועבר התיק לשמיעת ראיות לפני.

15. שקלתי פגיעת הענישה בנאשם ובמשפחתו. הנאשם אב לארבעה קטינים והפגיעה בשגרת חייהם מתוארת במכתב הפניה הנרגש שהפנתה רעית הנאשם. כן שקלתי דברי הנאשם כי הוא סועד את אביו. שקלתי גם מצבה הבריאותי של אשת הנאשם כפי שעולה מן המסמכים שצורפו. עוד עיינתי במכתבי ההמלצה המתארים את הנאשם כאדם חיובי, נעים הליכות ואיש משפחה למופת (2/ס). כמו כן קיים משקל לכך שאין בעברו של הנאשם הרשעות קודמות או מעורבות נוספות עם החוק לאחר העבירות מושא אישום זה. נתון נוסף לקולה הוא זיכוי של הנאשם מארבע חשבוניות מחמת הספק. גורמים אלו יסייעו למתן את הענישה ולהציב את הנאשם קרוב יותר לרף התחתון של המתחם מאשר לחלקו העליון.

16. מנגד יצוין כי הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו ולא עשה דבר על מנת לתת ביטוי חיצוני לחרטה או תובנה. ביטוי כזה בתיקי מס מכון להסרת מחדלים, דבר שלא נעשה עד כה, אף כי ניהול ההליך סיפק פרק זמן ממושך שיכול היה להיות מנוצל לשם כך.

17. בקביעת גובה הקנס ההולם בגין ביצוען של עבירות מס, נקבע לא אחת כי יש להכות בנאשם בכיסו (ראו ע"פ 3829/13 שניידר נ' מדינת ישראל (מיום 10.10.13)), אך זאת בהתחשב בנסיבות המקרה. בין טיעוני הנאשם לא הוצגו מסמכים בענין מצבו הכלכלי ולא נטענה כל טענה בהקשר זה. בעניינו של תשובה שהוזכר לעיל, קבע כב' השופט קובו כי הקנס ההולם נע בין 5%-10% מסכום המע"מ שהושמט.

18. בעת ניהול ההליך נטען כי מעמדו של הנאשם דומה למעמדו של שני מעורבים אחרים, תשובה ושינכה. שני גזרי הדין הוגשו לעיוני (על גזר הדין בענין שינכה חל איסור פרסום). מעניינו של תשובה לא ניתן להקיש גזרה שווה לענין עונשו של הנאשם. תשובה (ת"פ (רמלה) 37559-05-11) הורשע בשורה ארוכה של אישומים נוספים פרט לאישום השישי הדומה לענינו של הנאשם. השמטת ההכנסה היתה בהיקף של כ- 22 מיליון ₪ וקרן המס בשיעור שלושה מיליון ₪. העבירות בוצעו לאורך תקופה ממושכת וחלקן אף לאחר שתשובה נחקר בפרשה. בית המשפט גזר על הנאשם בגין מכלול העבירות עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, אם כי צוין כי העונשים נגזרו במידה רבה בשל עקרון אחידות הענישה באותה פרשה (פרשת מהילת דלקים שאינה הפרשה דנן) אשר במסגרתה נקבעו עונשים קלים יותר ממה שמקובל בפסיקה. עניינו של שינכה דומה לעניינו שם הורשע בין היתר בניכוי מס תשומות בסך כולל של כמיליון ושלוש מאות אלף ₪ והושתו עליו 24 חודשי מאסר. בשל איסור הפרסום לא ארחיב מעבר לכך ואוסיף הסתייגות במובן זה שהענין תלוי עדיין בפני ערכאת ערעור.

סוף דבר -

19. אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב למאסרו בבימ"ר ניצן, עד השעה 10:00, ביום 20.9.18 או לפי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון

עמוד 7

ומיון של שב"ס בטלפונים 08-97873336, 08-9787377.

אני מורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מהארץ למשך 180 יום או עד להתייצבות הנאשם במאסר לפי המוקדם. הנאשם יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט בתוך 24 שעות.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי חוק מע"מ או פקודת מס הכנסה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי חוק מע"מ או פקודת מס הכנסה.

ד. קנס בסך 100,000 ₪ או 8 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.8.18 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום אחד תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

אני גוזרת על נאשמת 2 קנס סמלי בסך 1,000 ₪ שישולם בתוך 30 יום, וזאת לאחר שהובהר שהנאשמת אינה פעילה עוד.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

בתום ההליך המוצגים שמוחזרים למשמורת התביעה הם:

ת/25 - יומן, ת/26 - תיעוד ופירוט תפיסה, ת/27 - תעודות משלוח מקוריות של חברת לב אנרגיה, ת/41 - דיסק הודעות עד המדינה.

המוצגים שמוחזרים למשמורת ההגנה הם:

נ/11 - תעודות משלוח מקוריות של החברה הנאשמת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשע"ח, 10 יולי 2018, בהעדר הצדדים.